

21
Bl. 89

Pinney 754

69

ACERBVM FVNVS
VIRI IUVENIS
INSIGNI DOCTRINAE COPIA POLITAQVE
MORVM MODESTIA CONSPICVI
IOANNIS BENEDEK

ROSNAVIA HVNGARI
SS. THEOLOGIAE CONSECRANEI
AD D. V. NONARVM OCTOBRIVM ANNI ∞ DCCXI

FATALI CASV EXTINCTI

L. M. Q.

PROSEQVNTVR

EIVSDEM CVM B. DEFVNCTO VICTVS
PARTICIPES

VITEMBERGAE EX OFFICINA CREVSIGIANA

Nterea, Hungaricis dum Mars filet ul-
tor in oris,

Dum rursus patrio pax redit alma solo,
Dum stragem oblitus, dum militis ar-
ma, colonus

Iungit araturos sub iuga curua boues:

Tu, BENEDECKIADA, Pax me manet altera, dicis,
Pax, dubia potior pace, adeunda mihi.

Iamque adeo, Sol alme, tibi lucebis, et illis,

Quorum mens subitis optat inesse malis,

Et quos ista iuuat cita per momenta uoluptas,

Et quos, laetitia se sepelire sua.

Me meus a statione DEVS, me sancta Pronoea,

Cuius facta nefas uellere uelle, uocat.

Nec refert, inopina quies, an tardior, umbris

Misceat obscuris hoc iuuenile caput.

Id fatis est, dirum, de quo nil cogito, casum,

Protinus ad summos rectum iter esse polos.

Testor

Testor coelesti maiores fede receptos,
Testor, quos socios fors dedit esse meos:
Me, licet austero de me sub iudice quaeras,
Haut gentem, haut ulla labe notasse genus.
Nam Pietas, quae se casus durarat in omnes,
Vrfit ab humano quaerere corde DEVM.
Praeterea solido Doctrina adamante cor altum
Firmarat, nec me fuerat esse meum.
Haec est depositae merces non ultima uitae,
Quod carpant alii, nil, nisi fata, fuit.
Viximus. O bene, quod bene uiximus. Exuo
(quid tum?)

Corporis hanc uestem, quae tumuletur humo:
Ast coelos repetit nostri diuiniore aura,
Et sola in fati non uenit arbitrium.
Vsque adeo nobis, mors, non damnoſa fuiſti,
Mors immaturo funere laeta meo!
I nunc, dignum aliquid ſaeclis meditare futuris,
Tolle animos, et Te Neſtora finge fore.
Non tam frondofas ponit cito populus umbras,
Menſtruus aut uiolis tam cito tranſit honos:
Quam cito me uegetus liquit flos puberis aevi,
Paucaque fugerunt neſcia luſtra boni.
Nunc me terra tenet, nunc puluere metior aula,
Nunc ſum, quod tabulis quinque ligatur, onus.
Parcae luctificas, inopinatasque, procellas,
Atque tot obſcuras ad Tua fata uias,

Qui

Qui nescis, specta tandem mea funera, specta,
Quantula sunt hominum corpora, quamue nihil.
At, Vos, quos tanget casus feralis, haue.
Non minus hic coeli semita trita patet.
Parcite porro metum gemitu renouare sepulcrum.
Parcite. Non tangunt irrita uota necem.
Quum semel aethereas anima descendimus aulas,
Non exoranda stat uia clausa fera.
Ne dubium, ne sit, me puncta nouissima uitae
Clausis his terris nil metuente fide.
Ergo mens animi, coelesti sede potita,
Securo mundi lumine ridet opes:
Et, dum pars terrae data, redditur altera coelo,
Haec, atque ista, suis, unde profecta, locis.
Quod superest, dum fata mihi uos uestra remittent,
Quod uoueo seros appropere dies:
Dicite, quod coeco uitae rota uertitur aestu.
Hac ego uos sola uiuere lege uelim.

Ung VI 4

(x 2743293)

U 17
U 15

Pyrasay 754.

69

ACERBVM FVNVS
VIRI IUVENIS
INSIGNI DOCTRINAE COPIA POLITAQVE
MORVM MODESTIA CONSPICVI

IOANNIS BENEDEK

ROSNAVIA HVNGARI
SS. THEOLOGIAE CONSECRANEI
AD D. V NONARVM OCTOBRIVM ANNI ∞ DCCXI
FATALI CASV EXTINCTI

L. M. Q.
PROSEQVNTVR
EIVSDEM CVM B. DEFVNCTO VICTVS
PARTICIPES

VITEMBERGAE EX OFFICINA CREVSIGIANA

